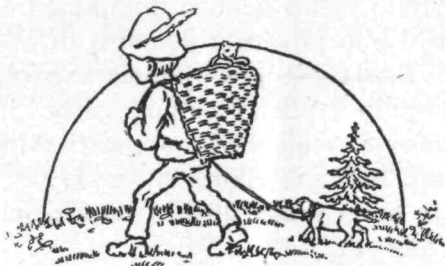

pot, saj vršimo Tvoje delo — saj pridemo za Teboj! In ko bodo nekoč tovariši postavljali nam takle tih in hladen dom, upamo, da nam bo tam gori izrečena ugodna sodba. Da se bomo tamkaj veselo sešli stari prijatelji in znanci! Zato na snidenje, prijatelj naš!

Učenka Vida.

*Ali veste, da so Vido,
našo Vido, živo srebro,
letos v prvi razred vzeli?*

*Mi smo srečni in veseli,
da je zrasla med učenke,
bomo vsaj tri ure v dnevu
božji mir doma imeli!*

*Očka jo je prvič spremil
in povedal vse po vrsti,
kot baje so hiše v Trsti:
da se Vida rada smeje,
mного smeje, malo joče,
da do sto že gladko šteje
in je pridna, kadar hoče,
mirna pa samo, če spančka
in ji takrat ne nagaja
kakšna čudna, sitna muha;
da ob jutrih zgodaj vstaja,
preden se še kava skuha.
Vse je očka tam povedal,
da bi Vido prav spoznali,*

*in je še za njo pogledal,
ko so v razred jo peljali.
Z malo Silvo so baje jo
v tretjo klóp pri oknih dali.*

*Niti Vida niti očka
niti mama ni jokala,
ko je svoje živo srebro
v šolo med učenke dala.*

*Kaj še neki! Kdo bi jokal,
saj je vendarle veselo,
da se je življenje novo
naši Vidici začelo.*

*In življenje novo v hiši,
ko se lahko vsako miško,
vsako malo miško sliši!*

*No, seve, za kratke čase,
le po tri in štiri ure,
vendar Vida, naša Vida
hitro v učenosti rase.*

Anica.

